

Bestemmelser om *formen* for skifterettens afgørelser fremgår af konkurslovens § 246 og § 247, stk. 1. Afgørelser angående anmeldte fordringer og krav eller deres fortrinsret træffes ved *dom*. Andre afgørelser træffer skifteretten ved *kendelse eller beslutning*.

Sammenholdes disse bestemmelser med det ovenfor under afsnit 3.2.1.3. anførte om medvirken af sagkyndige, fremgår det, at domsformen anvendes i sager, hvor medvirken af sagkyndige, (i det omfang der er tale om en sø- eller handelssag), er foreskrevet i retsplejeloven. Derimod deltager sagkyndige meddommere (medmindre de undtagelsesvis indkaldes i medfør af retsplejelovens § 9 a, stk. 6, 2. pkt.) ikke ved behandlingen af spørgsmål, som afgøres ved kendelse eller beslutninger.

3.2.1.5. Appel

Sø- og handelsrettens afgørelser indbringes i tilfælde af appel i almindelighed direkte for højesteret, jfr. konkurslovens § 252. Ved den ved lov nr. 187 af 9. maj 1984 gennemførte ændring af konkursloven, hvorved der bl.a. er indført særlige regler om gældssanering (for personlige skyldnere), er der dog indsat en særlig regel i § 252, stk. 2, hvorefter sø- og handelsrettens afgørelser i sager vedrørende gældssanering skal kæres til østre landsret.

Appel af skifterettens domme, stadfæstelsen af regnskabet og den sluttende konkursbehandling sker ved *anke* (konkurslovens § 248). De under behandlingen afsagte kendelser og trufne beslutninger kan kun med appelrettens tilladelse inddrages under anken. Skifterettens kendelser og beslutninger appelleres (særskilt) ved kære. I et vist omfang er adgang til kære afskåret, jfr. nærmere konkurslovens § 249.

3.2.2. Retsplejerådets overvejelser

Den særlige ordning, hvorefter sø- og handelsrettens afgørelser (kendelser og beslutninger) i sager om gældssanering skal indbringes for østre landsret, blev gennemført for at undgå at belaste højesteret med disse sager. Forud for gældssaneringsordningens gennemførelse blev det skønnet, at der ville blive indgivet et meget betydeligt antal begæring om gældssanering, og at der – i hvert fald indtil der er fastlagt en nærmere praksis

på området – ville blive tale om et ikke uvæsentligt antal appelsager vedrørende nyordningen. En henlæggelse af sager om gældssanering til sø- og handelsretten ville derfor, uden en samtidig ændring af appelordningen for disse sager, betyde en væsentlig belastning af højesteret.

I forbindelse med gennemførelsen af den nævnte særlige appelordning for gældssaneringsager i sø- og handelsretten blev det overvejet at udforme appelordningen således, at den omfattede alle skifteretsafgørelser, som er truffet af sø- og handelsretten uden medvirken af sagkyndige.

Spørgsmålet blev bl.a. drøftet i et møde i justitsministeriet med deltagelse af repræsentanter for højesteret, østre landsret og sø- og handelsretten. Der var under dette møde enighed om, at en eventuel udvidelse af den særlige ordning med appel fra sø- og handelsretten til østre landsret ikke burde gennemføres, forinden der havde været lejlighed til nærmere at overveje dette spørgsmål.

En ændring af den nævnte karakter vil som fremhævet af højesterets præsident være et egnet bidrag til at opnå en lettelse af højesteret, og retsplejerådet har derfor gjort spørgsmålet til genstand for nærmere overvejelse i forbindelse med det mere generelle spørgsmål om at gennemføre ændringer med henblik på at nedbringe berammelsestidene ved højesteret.

Efter retsplejerådets opfattelse vil det være rimeligt at ændre appelordningen, således at alle afgørelser, der træffes af sø- og handelsrettens skifteafdeling uden deltagelse af sagkyndige meddommere, herunder afgørelser der træffes ved dom, i tilfælde af appel skal indbringes for østre landsret. Sådanne afgørelser i konkursager adskiller sig ikke fra afgørelser i gældssaneringsager eller fra afgørelser, der træffes af skifteretterne uden for Storkøbenhavn i konkursager. Særlige grunde for en direkte appeladgang til højesteret foreligger ikke. I den forbindelse skal det fremhæves, at man ved lov nr. 298 af 8. juni 1977 udelukkende af administrative grunde udvidede sø- og handelsrettens kompetence til at omfatte alle konkursboer inden for det storkøbenhavnske område. Sø- og handelsretten behandler herefter også konkursboer m.v., som ikke har karakter af sø- og handelsretlige sager, og hvor sagkyndige domme derfor ikke medvirker ved afgørelsen af